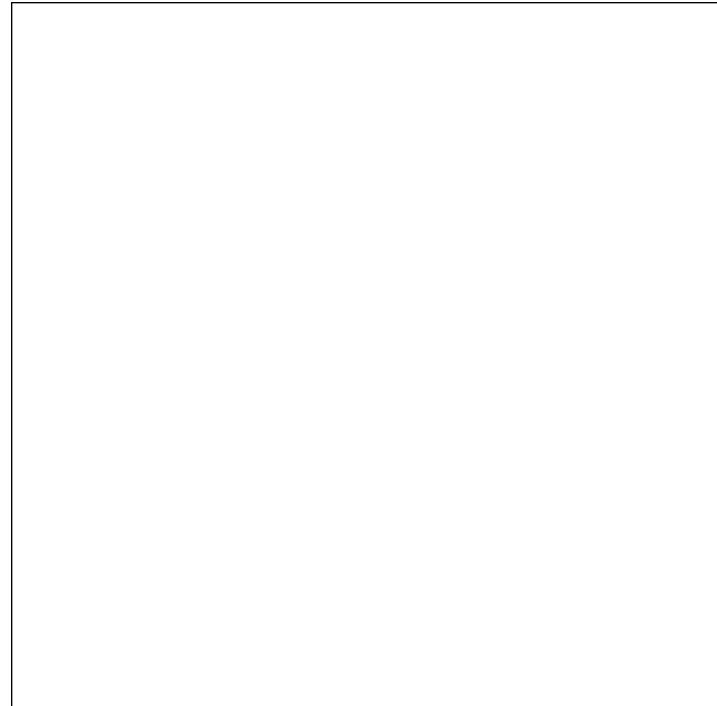




(uten bilder)

- Basilio Gimó, David Kér
- Kim Sandvad West
- Carol Liddiment
- Kim Sandvad West
- dansk / nyorsk
- nivå 2



Hvorfor flodhestet ikke har hår  
Kvifor flodhestar ikje har hår

Hvorfor flodhestet ikke har hår / Kvifor  
flodhestar ikje har hår  
Skrevet av: Basilio Gimó, David Kér  
Illustrert av: Carol Liddiment  
Overratt av: Kim Sandvad West (da), Espen  
Stranger-Johannesen, Martine Rørstad Sand (nn)  
Denne fortellingen kommer fra African Storybook  
(africanstorybook.org) og er videreførmidlet av  
Barnebøker for Norge ([barnebokern.no](http://barnebokern.no)), som tilbyr  
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons  
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.  
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

**Barnebøker for Norge**





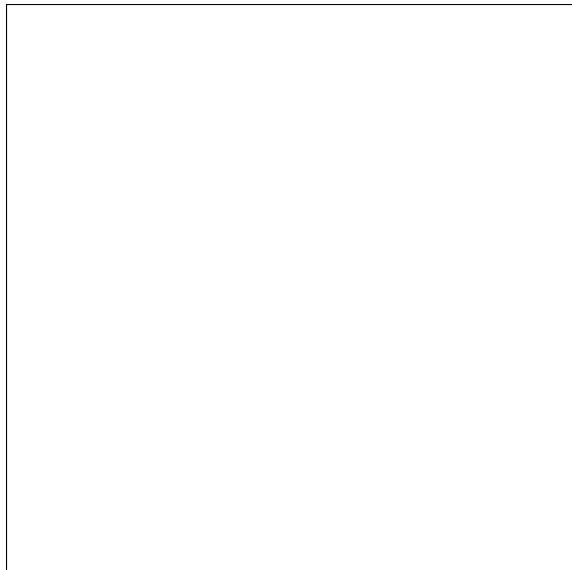
En dag gik Kanin en tur langs floden.

...

Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

Flodhest var der øg. Ho gjekk ein tur og åt litt  
finnt grønt gras.

Flodhest var der også. Hun gikk en tur og spiste  
nogent dejligt, grønt græs.  
...





Flodhest så ikke, at Kanin var der, og hun trådte uheldigvis på Kanins fod. Kanin råbte ad Flodhest: "Hej, Flodhest! Kan du ikke se, at du træder på min fod?"

...

Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakkar på foten min?"

Kanin var glad for, at Flodhests hår var brændt. Og stadig den dag i dag går Flodhest ikke langt væk fra vandet, fordi hun er bange for ilden.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Floðhest begyndte at græde og løb ned mod vandet. Alt hænnes hår har brændt bort af iden! „Mit hår er væk! Mit smukke hår!“ Alt hæret hennar branr opp i elden. Floðhest gret: „Hæret mit har brunne opp i elden! Du branr alt hæret mit! Hæret mit er borte! Det venne, væke hæret mit!“

...

Floðhest undskyldte over for Kaniin: „Jeg bekælger. Jeg så dig ikke. Vær såd at tilgiv me!“ Men Kaniin ville ikke lytte, og han råbte ad Floðhest: „Du gjorde det med vilje! En dag far du at se! Du vil få din straf!“

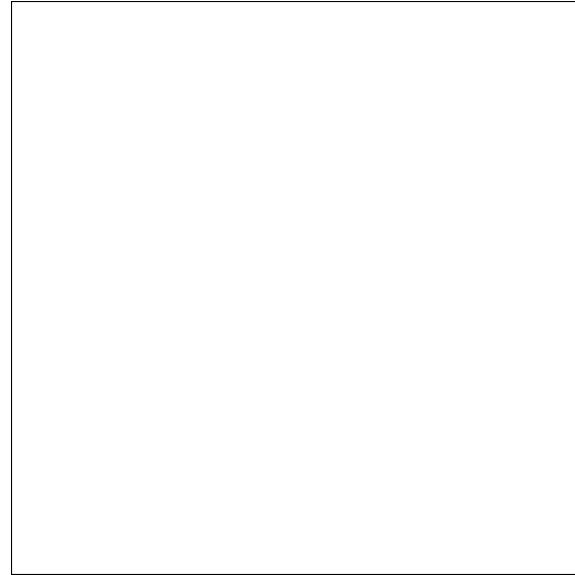
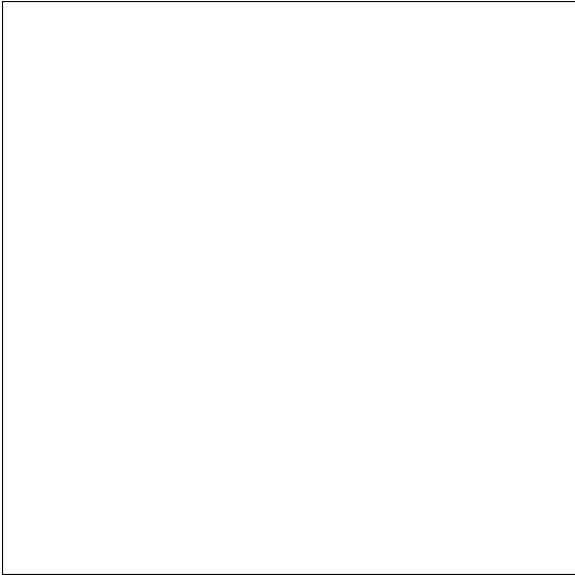
...

Floðhest byrja å gråta og sprang mot vannet.

...

Lei meg, venen min, eg såg deg ikke. Vær så snill å tilgje meg!“ Men Kaniin ville ikke høyrer, og han ropte til Floðhest: „Du gjorde det med vilje! Ein dag kjem du til å få sjå! Dette kjem til vilje!

å straffa seg!“



Kanin gik ud for at finde Ild og sagde: "Gå hen og brænd Flodhest, når hun kommer op af vandet for at spise græs. Hun trådte på mig!"  
Ild svarede: "Ingen problemer, Kanin, min ven. Jeg skal gøre det, du beder mig om."

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: "Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!" Eld svara: "Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om."

Senere spiste Flodhest græs langt fra floden, da "Svisj!" Ild blev til flammer. Flammerne brændte Flodhests hår.

...

Seinare åt Flodhest gras langt frå elvebreidda då det plutseleg sa "svsj!" Eld vart til flamar. Flammane byrja å brenna håret til Flodhest.